

Fiskerilov, saa havde det været et konsekvent Standpunkt. Men saaledes har Flertallet efter min Mening ikke stillet sig. Det har fra det foreliggende Lovforslags § 7 taget netop den Bestemmelse, som er til Gavn for Aalegaardsejerne. I den nugældende Lov er det bestemt, at Aalegaardsejeren den 1. August skal have sat Mærkepøle ud og inden 1. September have sat Rad og Ruse. I det foreliggende Lovforslags § 7 er den 1. September forandret til den 10. September. Denne Ændring, som, naar den ses i Forbindelse med hele Paragraffen, er en Indrømmelse fra Fiskernes Side til Aalegaardsejerne — naturligvis ogsaa i Forening med andre Bestemmelser i det foreliggende Lovforslag — river man ud af dens Sammenhæng og føjer ind i den gældende Lovs § 6. Men derigennem forrykker man faktisk Forholdet og skaber en for Aalegaardsejerne bedre Situation. Man gør netop det, som man erklærer, man ikke vil: man forrykker Forholdet, skønt Kommissionen er nedsat. Jeg maa derfor ogsaa anbefale, at der stemmes imod dette Ændringsforslag. Det ærede 4de Medlem for 7de Kreds (Jørgen Hald) og jeg kan i alt Fald ikke tiltræde dette Ændringsforslag, vi anbefaler Bestemmelserne i den Skikkelse, hvori de er vedtagne af Folketinget.

Under Nr. 18 er der af et Flertal stillet et Ændringsforslag angaaende forskellige Bundgarnsstader og Sildevaadstader i Limfjorden. Dette Flertal foreslaar, at den Bestemmelse, som findes i den nugældende Lov vedrørende de Bundgarns- og Sildevaadstader, der er henlagte til bestemte Embeder — hvilken Bestemmelse i det foreliggende Lovforslag foreslaas at skulle udgaa —, bibeholdes. Det forekommer mig, at denne Form for Embedslønning maa kaldes forældet, og at det vil være naturligt, efterhaanden som Embederne bliver ledige, at komme bort fra denne Ordning. Efter hvad den ærede Ordfører oplyste, vil Sagen ikke have nogen pekuniær Betydning for Staten, og det vil efter min Mening være heldigst at komme bort fra saadanne privilegerede Stader i Limfjorden. Man griber ikke derved ind i Statens Ret, mener jeg, idet Staten faktisk har Ejendomsret over hele det danske Søterritorium; der er her kun Tale om en speciel Form for Ejendomsret, som det efter min Mening vilde være uheldigt at bevare.

Under Nr. 20 og 21 til § 21, stiller hele Udvalget med Undtagelse af mig Forslag om, at der i denne Paragraf indsættes en Bestemmelse, der paalægger Fiskerne Pligt til at indhegne den Plads, som anvises dem til at have deres Garn paa eller trække deres Baade op paa. Medens man i Folketinget indsatte en Bestemmelse, der gav Fiskerne Ret til at indhegne denne Plads, gaar man ved disse Ændringsforslag efter min Mening til den anden Side. I Folketinget imødekom man Fiskerne, heroppe vil man lægge en Byrde paa dem, idet man giver Ejeren Ret til at stille det Krav til Fiskerne, at disse skal indhegne Pladsen, og man begrunder det med, at hvis ikke denne Indhegning finder Sted, kunde Ejeren blive tilpligtet til at erstatte den Skade, som hans løsgaaende Kreaturer vilde foraarsage paa Fiskernes Redskaber. Men det forekommer mig, at dette er fuldstændig at stille Forholdet paa Hovedet. Det er dog ellers ikke almindeligt, at man siger til en Mand, paa hvis Mark løsgaaende Kreaturer kommer ind og foraarsager Skade, at han skal selv bære Ansvar, fordi han ikke har indhegnet sin Mark; nej, det er den, som ikke har forstaaet at passe paa sine Kreaturer, som har Ansvar for den Skade, som Kreaturerne gør paa anden Mands Plads. Ved at stille Fiskerne her anderledes forekommer det mig, at man begaar Uret imod dem; man stiller dem anderledes end andre og siger, at de skal selv bære Ansvar for den Skade, en anden Mands løsgaaende Kreaturer foraarsager. Denne Ordning finder jeg er uretfærdig overfor Fiskerne, og jeg anbefaler derfor ogsaa at stemme imod dette Ændringsforslag.

Ordføreren (Sonne): Naar bortses fra Spørgsmaalet om Aalegaardsparagraffen, er det jo ikke saa særdeles store Spørgsmaal, der ligger ærede forudgaaende Talere og mig som Ordfører imellem. Angaaende Aalegaardsspørgsmaalet vil jeg gerne have Lov til at understrege, at jeg, da jeg første Gang havde Ordet, fremhævede, at Flertallet var afstaaet fra at redegøre for sin Stilling til de enkelte stillede Ændringsforslag, der er stillede til Paragraffen, slet ikke havde analyseret, hvorvidt man nærede Sympati for eller var imod de enkelte Bestemmelser, som disse Ændringsforslag